

ПО-СИЛНО ОТ ВОЛЯТА?



Никола Димитров

По-силно от волята?

Волята ни винаги ще ни води в посока на всичко, което е логично: всичко, което е естествено; всичко, което е според природните закони и правила.

Волята ни се движи спрямо логиката ни. Ако нещо няма смисъл за ума ни; ако нещо не е логично, нашата воля няма да се включи в него. Трябва да има логика, за да го извършим. Трябва по някакъв начин да убедим ума си, че това нещо е възможно, че има логика, че следваме определен физичен закон и т.н.

Но, има едно нещо, което е по-силно от волята и от логиката и от физичните закони. Това е **въображението**.

Ако човек си науми с волята си да направи нещо, понеже му се струва логично, но в същото време във въображението си вижда друга картина, а именно, че същото нещо е невъзможно - той няма да успее да направи даденото нещо, дори да му се струва логично и дори да има воля за него. **Въображението е по-силно от волята.**

Примери

Библията казва, че Бог иска да ни изцели и затова ние с волята си решаваме да се молим за изцеление. Намираме стихове и ни се струват логични. Има закони за свръхестествено изцеление, така че нашата логика казва: *„Да, Бог може да изцели, има духовни закони за изцелението, така че за мен е логично да се моля за изцеление, затова решавам да се помоля“*. И се молим. Нали? Дотук всичко е основано на воля, на логика, на закони, на разбиране и т.н.

Макар да има логика, макар да сме решили с волята си да се молим, макар да познаваме духовните закони свързани с изцелението, ако въпреки това във въображението си, докато се молим, докато следваме логиката, докато сме решили с волята си, през цялото време се виждаме болни и не можем да си се представим като здрави, шансът да оздравеем **е почти нулев, понеже въображението ни е по-силно от волята и логиката.**

Или, да кажем, че искаме да благоуспяваме. Виждаме стиховете в Библията, които казват, че Бог се наслаждава на благоденствието на Своите деца. Логиката ни започва да размишлява: *„Аз съм дете на Бога, значи Бог*

се радва когато аз благоуспявам. Стиховете ей къде са“.

Волята ни се включва и казва: „*Значи ще се моля и аз да благоуспявам“.*

Молим се, обаче в същото време във въображението си продължаваме да се виждаме като бедни, нуждаещи се и не благоуспяващи. Колкото и да се молим, докато във въображението ни е тази картина, няма как да благоуспяваме. Защо? Защото **въображението е по-силно от логиката.**

Бих казал, че по-успешният вариант ще бъде, вместо да търсим логика и да решаваме с волята си да се молим за дадено нещо, когато се молим, нека работим върху въображението си - то да има правилната картина, независимо от логиката.

Съмненията и страховете ни в повечето случаи са свързани с въображението ни, а не с логиката ни.

Представете си, че живеете в много опасен квартал. Ако пуснете детето си на училище, вие ще се притеснявате, нали? Защо? Защото в опасен квартал е логично да му се случи нещо лошо.

Сега си представете, че кварталът ви изобщо не е опасен. Пускате детето на училище. Искате да ми кажете, че само защото кварталът не е опасен и е логично да не се притеснявате, вие няма да се притеснявате ли? Пак ще се притеснявате, макар да не е логично, нали? Защо? Защото въображението ви ще си представя неща и ще рисува картини, които **не** са логични.

Защо човек се страхува да се качи на върха на висока, но супер стабилна сграда, която никога не е падала? Защото си въобразява какво ще се случи точно когато той се е качил на сградата.

Защо човек се страхува да се вози при лудо каращ шофьор, който никога не се е блъскал досега, може дори да е професионален пилот? Защото си въобразява какво ще се случи точно когато той се е качил в колата.

Защо човек се страхува да се подложи на операция при лекар, който никога не е губил пациент досега? Защото си въобразява какво ще се случи точно когато той е легнал на операционната маса.

Да се страхуваме от нещо поради картините във въображението си е все едно да поканим същото нещо в живота си.

Въображението

То е по-силно от логиката. Затова предлагам да започнем да работим върху въображението си много повече отколкото върху което и да е друго нещо.

Ако си представяме във въображението си, че нещо е трудно, то ще бъде трудно, без значение колко лесно изглежда логически. Защо някои се хващат веднага да научат чужд език, да научат нов инструмент, да завършат нова специалност и т.н., а други изобщо не започват? Понеже на вторите въображението им рисува това като много трудно:

*„Да науча нов език? На 50 години?
Абсурд“.*

*„Да се науча да свиря на пиано? И да не
съм почнал от 4 годишен? Няма смисъл“.*

*„Тепърва сега да уча и да завършвам нови
специалности? На 55? Да бе, забрави“.*

Нали?

Какво ще стане, обаче, ако във въображението ни си представим, че всичко това е супер лесно? Вижте в Библията: Исус казва на човека: *„Вдигни си постелката и си върви у дома“*; *„Стани и ходи“*; *„Иди си и не съгрешавай повече“*; *„Искам, бъди очистен“*; *„Да, Петре, ела по водата при Мен“*.

Вижте колко лесно изглежда. Ако човекът отсреща го направи без много много да му мисли (без да търси логика, без да следва волята си, без да размишлява) ще стане, но ако се уплаши от вятъра, ще върви ли по водата? Ако си каже: *„Няма кой да ме спусне във водата и затова седя тук 30 години болен пред басейна“*, ще стане ли? Ако си каже: *„Да си вдигна постелката ли, Господи? Е, как да си я вдигна, нали точно това ми е проблемът, че съм парализиран и не мога да си я вдигна? Аз ако можех да си я вдигна, щях ли да Те моля да ме изцелиш? Докторите казаха, че няма да мога да ходя повече“*, ще стане ли?

Е, и на жената с кръвотечението докторите бяха казали, че няма да се оправи, след 12 години ходене по мъките. Тя беше изхабила всичките си пари и беше станала по-зле. Но,

като чу за Исус, тя пренебрегна и логика и воля и всичко, защото си представи, че ако Го докосне, ще оздравее веднага. Логиката не беше на нейна страна, понеже за да Го докосне трябваше да мине през тълпата и ако я хванеха, щяха да я убият с камъни, понеже беше нечиста. Но тя следваше някаква си нейна въображаема логика.

Едно световно изследване установи, че три от четирите най-големи религии в света - Християнство, Ислям и Хиндуизъм - хората в тези три религии живеят най-малко като продължителност на живота. Защо? Защото най-много разчитат на логиката - логиката на религията им (правилата и постановленията), логиката на света около тях (икономика и политика), логиката на обществото им (колко живеят хората около тях) и т.н. Нито едната от трите религии не инвестира особено много във въображението си.

Хората в четвъртата най-голяма религия в света - Юдаизъм - живеят най-много. Юдеите следват тяхната си божествена логика, която работи много силно във въображението им - дори, огромна част от тях да не са християни, те знаят, че знаят, че знаят, че са Божият народ и толкоз - те трябва да са живи, здрави и благословени. Това е картина за тях. Те се

имат за такива. Културата им описва подобна картина. Националните им празници описват подобна картина. Собствената им логика върви в тази посока - той не е вярващ, но за него той е Божия народ и толкоз. И въображението им работи за тях.

Копнея за това ново ниво, в което ние самите **не** поканваме, **не** помагаме и **не** допринасяме за това болести, бедност и проблеми да управляват живота ни. Копнея за това ниво, в което позволяваме на въображението ни да рисува Божествени картини за всяка област от живота, семейството и служението ни или работата ни, бизнеса ни, кариерата ни, така че да се случва това, което Бог поставя свръхестествено във въображението ни, дори да няма никаква логика.

Бог да ви благослови!